

Februari-maart 2024

De kracht van mensen in armoede

In februari en maart ging twee keer dezelfde Volksuniversiteit door. In februari kwamen we samen in Brugge en in maart in Antwerpen. Op die manier kunnen mensen komen die er anders niet geraken. Dat merkten we ook. Er waren veel nieuwe mensen aanwezig, onder andere vanuit Ūze Plekke.

In Brugge werden we hartelijk ontvangen door de medestandersgroep in de school MAST. De zaal is heel ruim en mooi. Met de auto is de school gemakkelijk bereikbaar. Maar als je met de trein komt, moet je wel een eindje stappen. In Antwerpen zorgde Gert van Zomaar een Dak voor een hartelijke ontvangst. Deze zaal is wel kleiner, we geraakten er maar net in! In Zomaar een Dak is het gezellig ingericht, dat zorgt voor een familiegevoel, we zijn daar 'onder ons'. In Brugge heb je meer het gevoel dat je in een klas zit (het is dan ook een schoolgebouw!).

Zowel in Brugge als Antwerpen zat de sfeer er goed in. Felix had in Antwerpen voor de gelegenheid een kleedje van Liliane aangetrokken. Tijdens de VU in Brugge had Wouter 'ladies first' (vrouwen eerst) gezegd en dat vond Felix niet eerlijk ;)

We luisterden eerst naar wat nieuws uit de lokale groepen. De groep in Oostende vertelde dat je de Uitpas nu ook in Bredene kan gebruiken. Met de Uitpas kan je goedkoper uitstapjes doen. Er kwamen ook veel vragen over het nieuwe Centraal Inschrijvingsregister voor sociaal wonen.

Daarna gingen we aan het werk. We hadden het over de krachten van mensen in armoede. Wat veel naar boven kwam, was de kracht van onze verbondenheid. We voelen ons verbonden met elkaar en steunen elkaar. Eigenlijk zou er ook

meer verbondenheid moeten zijn tussen de verschillende verenigingen. We hebben de indruk dat het soms eilanden zijn. Een andere kracht is de gelijkwaardigheid die we voelen tussen mensen in armoede onderling en bij ATD. Iedereen mag, met respect voor elkaar, zijn mening zeggen. We luisteren naar elkaar. En als er een discussie ontstaat, herinnert Wouter ons eraan dat we niet kunnen discussiëren over hoe iemand zich voelt of wat iemand heeft meegemaakt.

Mensen vinden van zichzelf niet snel dat ze een held zijn. Maar hoe we de zaken soms moeten regelen in ons leven, op de laatste minuut, dat maakt ons wél echte helden. En we mogen dat ook zeggen tegen elkaar: jullie zijn helden, jullie maken tijd vrij om naar de Volksuniversiteit te komen, om deel te nemen, om te antwoorden op de vragen.

Het woord ‘superheld’ zouden we wel niet willen gebruiken. Wij zijn geen superhelden, maar gewone helden. We hebben geen superkrachten, we kunnen bijvoorbeeld niet vliegen. Helden hebben menselijke krachten. En in

noodsituaties heb je soms bovenmenselijke krachten: een moeder kan een auto opheffen als haar kindje eronder ligt. Dan doet een mens wat hij anders niet kan.

We voelen dat de Volksuniversiteit ook een kracht is voor ons. We hebben veel aan de VU, aan het samenkomen, ervaringen delen en dingen bijleren van elkaar.

Deze Volksuniversiteit was meer ontspannen, omdat het over een positief onderwerp ging. Het was ook eens goed om de beide regionale Volksuniversiteiten mee te maken. Ook al gaat het om hetzelfde thema, toch komen er andere ervaringen en getuigenissen naar boven.

Werkten mee aan deze echo:

Felix

Liliane

Wesley

Dit verslag en ook foto's zijn terug te vinden op de website van ATD Vierde Wereld Vlaanderen.

ATD Vierde Wereld, Victor Jacobsaan 12, 1040 Brussel tel. 02/647.92.25 volksuniversiteit@atd-vierdewereld.be